

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

14204 *Llei 17/2016, de 16 de desembre, de modificació de la Llei 11/2014, de 15 d'octubre, de comerç de les Illes Balears*

LA PRESIDENTA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La regulació actual del comerç a les Illes Balears es recull a la Llei 11/2014, de 15 d'octubre, de comerç de les Illes Balears, modificada pel Decret llei 2/2015, de 24 de juliol, de mesures urgents en matèria de grans establiments comercials, amb l'objectiu d'adequar alguns aspectes al marc bàsic estatal, proporcionar una major seguretat jurídica als operadors econòmics i continuar preservant, a cada illa, els valors territorials i mediambientals que són la base del motor de l'activitat econòmica de les Illes Balears i que es justifiquen per les particularitats de la realitat insular d'aquesta comunitat autònoma.

En els dos anys transcorreguts des de l'aprovació de la Llei 11/2014, s'ha constatat la necessitat d'adequar una sèrie d'aspectes a la realitat del sector comercial, aconseguir un major equilibri entre tots els agents econòmics i reforçar la participació de les administracions públiques i els propis agents econòmics i socials implicats en el sector comercial per impulsar l'activitat comercial a les Illes Balears, en el si de la Comissió Interinsular Assessora de Comerç.

Les modificacions fetes per aquesta llei afecten els aspectes següents:

El primer aspecte va referir a la implantació de grans establiments comercials per tal de preservar i assegurar la mobilitat de persones i vehicles que pugui generar l'establiment comercial projectat. En aquest sentit s'ha constatat la necessitat, abans de concedir l'autorització per a la implantació d'un gran establiment comercial, de garantir aquesta mobilitat amb la valoració de la seva incidència a la xarxa viària i a la resta d'infraestructures públiques i la seva adequació suficient per satisfer els fluxos previsibles de persones i vehicles. Per això, respectant les competències municipals i les dels consells insulars, s'inclou en la tramitació de l'autorització comercial de grans establiments comercials un informe favorable dels ajuntaments i consells insulars competents sobre la seva incidència en les infraestructures públiques.

El segon aspecte incideix en els horaris comercials, concretament els diumenges i altres festius d'obertura comercial autoritzada, i en els establiments amb règim especial d'horaris, especialment a les zones de gran afluència turística. El nombre de diumenges i altres festius d'obertura comercial autoritzada es determina en deu dies, amb l'objectiu de trobar un equilibri entre els diferents operadors econòmics, promoure unes adequades condicions de competència en el sector i fomentar la participació de les entitats locals en la determinació dels dies d'obertura comercial autoritzada, que poden substituir-ne dos per adequar-los a les seves particularitats. També s'inclouen en la llibertat d'horaris comercials els establiments de l'entorn immediat a mercats i mercadets de venda ambulants autoritzats pels ajuntaments abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en un radi màxim de 300 metres lineals. Aquesta modificació respon a la conveniència de donar cobertura a la demanda que es produeix amb l'afluència de persones existent al voltant d'aquests mercats i mercadets.

La regulació de les zones de gran afluència turística ja va ser objecte d'una regulació detallada a la Llei 11/2014, tenint en compte els interessos de les principals associacions representants dels consumidors, els interessos empresarials i els sindicats. Això no obstant, durant aquests dos anys transcorreguts des de l'aprovació de la llei s'ha detectat la necessitat de matisar determinats aspectes en relació amb el concepte i les circumstàncies que determinen la consideració de zona de gran afluència turística. Per això, s'inclou la necessitat que l'ajuntament corresponent justifiqui la concurrència d'alguna de les circumstàncies que estableix l'article 22 de la llei esmentada en el supòsit que la zona proposada inclogui àrees de polígons industrials. En aquest mateix sentit, és necessari precisar l'abast de la circumstància descrita en el punt 2 d'aquest article de manera que la major afluència de visitants justifiqui aquesta declaració.

El tercer aspecte és el de reforçar la participació de les administracions públiques i els agents econòmics i socials implicats en el sector comercial en totes les mesures i actuacions previstes en la llei per impulsar l'activitat comercial a les Illes Balears, en el si de la Comissió

Interinsular Assessora de Comerç. Així, s'afegeix dins les funcions d'aquest òrgan de participació en les matèries regulades en la Llei 11/2014, la de conèixer les propostes de declaració de zona de gran aflluència turística abans de la resolució de l'òrgan competent en matèria de comerç.

En darrer lloc, el quart aspecte és l'adequació al marc bàsic estatal en la classificació de determinades infraccions administratives i la correcció d'un error material en la referència a la numeració d'un article.

Aquesta llei s'aprova respectant les bases fixades per l'Estat, que té atribuïda la competència exclusiva en matèria de planificació general de l'activitat econòmica i en matèria de legislació mercantil, d'acord amb els articles 38, 131 i 149.1 de la Constitució Espanyola, i d'acord amb les competències que, així mateix, amb caràcter d'exclusives, atorguen a la comunitat autònoma els articles 30.21 i 30.42 i, com a competències de desenvolupament legislatiu i execució, l'article 31.6 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

II

Aquesta llei té un article únic, una disposició transitòria i una disposició final.

L'article únic conté onze apartats que modifiquen els articles 9, 14, 18, 19.e), 21, 22.2, 22.7, 61.8 i 63 i la disposició addicional vuitena, i afegeixen els punts 36 i 37 a l'article 62 de la Llei 11/2014, de 15 d'octubre, de comerç de les Illes Balears, en el sentit següent:

- Es modifica l'article 9 perquè la Comissió Interinsular Assessora de Comerç conegui les propostes de declaració de zona de gran aflluència turística.
- Es modifica l'article 14 per tenir l'informe favorable de l'ajuntament i del consell insular respecte de la incidència del gran establiment comercial en les infraestructures públiques.
- Es modifica l'article 18 per fixar en deu el nombre de dies festius que poden romandre oberts els comerços, dels quals els ajuntaments en poden fixar dos.
- Es modifica l'article 19.e) per equiparar els establiments pròxims als mercats i mercadets als efectes de determinar dies i hores d'obertura al públic.
- Es modifica l'article 21 per considerar que els polígons industrials estan exclosos de les zones de gran aflluència turística, llevat que l'ajuntament justifiqui el contrari.
- Es modifica l'article 22.2 per concretar com afecta el municipi la declaració de patrimoni de la humanitat, als efectes de considerar-lo zona de gran aflluència turística.
- Es modifica l'article 22.7 perquè la Comissió Interinsular Assessora de Comerç ja coneix les propostes de zona de gran aflluència turística, segons la modificació de l'article 9.
- Es modifica l'article 61.8 per corregir l'errada material de l'anterior redacció.
- S'afegeixen els punts 36 i 37 a l'article 62, relatiu a les infraccions greus, perquè així estan considerades en la normativa bàsica estatal de comerç.
- Es modifica l'article 63 per suprimir les infraccions considerades molt greus que s'han inclòs com a greus en l'article anterior.
- Es modifica la disposició addicional vuitena per concretar quines associacions empresarials es consideren més representatives.

La disposició transitòria estableix que les modificacions dels articles 21 i 22 no afecten les zones ja declarades de gran aflluència turística.

La disposició final determina la vigència de la llei des del dia següent a la seva publicació oficial.

Article únic

S'introdueixen en la Llei 11/2014, de 15 d'octubre, de comerç de les Illes Balears, les modificacions següents:

1. L'article 9 queda redactat en els següents termes:

"1. Són funcions de la Comissió Interinsular Assessora de Comerç les següents:

- a) Atendre consultes sobre qualsevol qüestió que afecti l'activitat comercial de les Illes Balears.
- b) Estudiar i donar la seva opinió sobre les mesures d'impuls de l'activitat comercial que hagin de ser aprovades per l'Administració de la comunitat autònoma.
- c) Conèixer els projectes de llei i de disposicions generals que afectin el comerç i col·laborar amb propostes relatives al comerç de les Illes Balears.
- d) Conèixer les propostes de declaració de zona de gran aflluència turística abans de la resolució de l'òrgan competent en matèria de comerç.
- e) Qualsevol altra que li atribueixin les normes de rang legal o reglamentàries.

2. Els pronunciaments de la Comissió Interinsular Assessora de Comerç no tenen caràcter vinculant."

2. L'article 14 queda redactat amb els següents termes:

"1. Per a l'obtenció de l'autorització a què fa referència l'article anterior, les persones o entitats interessades han de presentar una sol·licitud d'autorització comercial mitjançant el formulari normalitzat, acompanyada de la documentació que s'estableixi reglamentàriament.

2. L'establiment s'ha de situar en una parcel·la que tengui la classificació de sòl urbà d'acord amb el planejament urbanístic municipal i tengui la condició de solar.

3. L'establiment haurà de comptar amb l'informe favorable de l'ajuntament respecte de la seva incidència en les infraestructures i els serveis públics. També serà necessari l'informe favorable del consell insular respecte sobre la incidència en les infraestructures i els serveis públics supramunicipals. Aquests informes podran imposar l'adopció de mesures compensadores sobre les externalitats negatives que generi la implantació o l'ampliació del gran establiment comercial.

4. La instrucció del procediment ha d'incloure els tràmits que es determinin reglamentàriament als quals ha de posar fi una resolució motivada dictada pel conseller competent en matèria de comerç.

5. El termini per dictar i notificar la resolució és de tres mesos. Una vegada transcorregut aquest termini, l'autorització s'entendrà estimada. El termini podrà ser objecte de suspensió d'acord amb la legislació de procediment administratiu.

6. La sol·licitud iniciadora del procediment regulat en aquest article, per a la instal·lació o l'ampliació de gran establiment comercial, dona lloc a l'exigència de la taxa corresponent."

3. L'article 18 queda redactat en els següents termes:

"1. El nombre anual de diumenges i altres festius que els comerços poden romandre oberts al públic serà de deu dies.

2. Cada any s'han de determinar les dates dels diumenges i altres festius en què els establiments comercials puguin romandre oberts al públic, mitjançant una resolució de l'òrgan competent en matèria de comerç.

3. Per determinar els diumenges i altres festius a què es refereix aquest article s'ha d'atendre prioritàriament a l'atractiu comercial dels dies per als consumidors, d'acord amb els següents criteris:

- a) L'obertura almenys en un dia festiu quan hi hagi coincidència de dos o més dies festius continuats.
- b) L'obertura els diumenges i altres festius corresponents a períodes de més concentració de rebaixes.
- c) L'obertura els diumenges i altres festius on hi hagi més afluència turística.
- d) L'obertura els diumenges i altres festius en la campanya de Nadal

4. Els ajuntaments poden substituir, per als seus termes municipals, fins a dos dies del total de diumenges i festius que cada any es determinin, d'acord amb el següent:

- a) La resolució anual que determini els diumenges i altres festius que els establiments comercials poden romandre oberts al públic assenyalà les dues dates que poden ser susceptibles de substitució d'entre el total de dies determinats.
- b) L'ajuntament interessat ha de comunicar a l'òrgan competent en matèria de comerç el canvi que ha decidit efectuar abans del quinze de novembre. En cas contrari, es considerarà que no vol efectuar cap canvi respecte dels dies determinats.

5. A més del que estableix l'apartat 1 d'aquest article, amb caràcter excepcional, l'òrgan competent en matèria de comerç pot autoritzar, prèvia consulta a la Comissió Interinsular Assessora de Comerç, l'obertura dels establiments comercials al públic en diumenge o festiu quan concorrin circumstàncies especials que suposin una significativa major afluència de visitants."

4. L'apartat e) de l'article 19 queda redactat en els següents termes:

"e) Els mercats i mercadets de venda ambulants autoritzats pels ajuntaments i els establiments del seu entorn immediat, en un radi màxim de 300 metres lineals, degudament delimitat per la corresponent entitat local amb especificació dels vials que conformen el perímetre. Els ajuntaments han de comunicar la delimitació que hagin aprovat a l'òrgan competent en matèria de comerç."

5. L'article 21 queda redactat en els següents termes:

"1. S'entén per zones de gran afluència turística, a l'efecte dels horaris comercials, les àrees que coincideixin amb tot el terme municipal o en part d'aquest en les quals concorri alguna de les circumstàncies que s'estableixen en l'article següent.

2. La declaració de les zones de gran afluència turística es pot estendre a tot l'any.

3. L'òrgan competent en matèria de comerç és l'autoritat que determina les zones de gran aflluència turística, a proposta dels ajuntaments corresponents.

4. S'exclouen d'aquesta consideració les àrees dels polígons industrials, llevat que l'ajuntament justifiqui en la seva proposta que en aquestes àrees concretes hi concorre alguna de les circumstàncies que s'estableixen en l'article següent.

5. Els establiments comercials situats en una zona que es declari de gran aflluència turística tenen plena llibertat per determinar els dies i les hores d'obertura al públic, d'acord amb l'article 19.c), en els períodes de l'any aprovats en la declaració de zona de gran aflluència turística."

6. El punt 2 de l'article 22 queda redactat en els següents termes:

"2. Que la zona proposada hagi estat declarada patrimoni de la humanitat o s'hi localitzi un bé immoble d'interès cultural integrat en el patrimoni historicoartístic i sempre que aquest determini de forma objectiva una significativa major aflluència turística. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar amb algun dels criteris següents:

a) Declaracions i delimitacions perimetrals de la zona declarada patrimoni de la humanitat.

Aquest caràcter general només afectarà la part del terme municipal on el bé immoble justifiqui aquesta major aflluència de visitants. Excepcionalment podrà afectar tot el terme municipal quan aquest bé immoble justifiqui de manera clara una major aflluència de visitants a tot el terme municipal.

b) Descripció del bé immoble d'interès cultural."

7. El punt 7 de l'article 22 queda redactat en els següents termes:

"7. Quan concorrin circumstàncies especials que ho justifiquin, l'ajuntament ha d'acreditar objectivament aquestes circumstàncies especials en la seva proposta."

8. El punt 8 de l'article 61 queda redactat en els següents termes:

"8. No consignar els preus, segons el que estableix l'article 26 d'aquesta llei."

9. S'afegeixen els punts 36 i 37 a l'article 62 redactats en els següents termes:

"36. No disposar de l'autorització autonòmica per a la instal·lació de gran establiment comercial, quan aquesta sigui preceptiva.

37. Obrir l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no autoritzat per a la realització d'activitats comercials."

10. L'article 63 queda redactat en els següents termes:

"Es consideren infraccions molt greus les següents:

1. La negativa o la resistència a subministrar dades o facilitar la informació requerida per les autoritats o els seus agents en l'exercici de les seves funcions d'inspecció, quan s'efectuï acompanyada de violència física o verbal o de qualsevol altra forma de pressió.

2. Les que, havent-se qualificat com a greus, hagin suposat una facturació superior a 300.000 euros.

3. La reincidència en infraccions greus segons el que disposa l'article 67 de la Llei 7/1996."

11. La disposició addicional vuitena queda redactada en els següents termes:

"Les administracions públiques de les Illes Balears amb competències en matèria de comerç poden promoure el foment de les organitzacions sindicals i empresarials amb suficient representativitat per negociar el conveni laboral del sector comerç."

Disposició transitòria

A les zones de gran aflluència turística declarades abans del dia 31 de desembre de 2016 no els afecten l'exclusió que s'estableix a l'article 21 ni les circumstàncies que s'estableixen a l'article 22.

Disposició final

Aquesta llei entrarà en vigor el dia següent de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, orden que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

Palma, 16 de desembre 2016

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

